

Det kongelige
Kunnskapsdepartement
p.b. 8119 Dep
0032 Oslo

Vår ref.: 2007.041.004.008

Deres ref.:

200600678-/TFS

Bergen, den 29.10.2007

Høringsuttalelse – Forslag til nasjonalt rammeverk for kvalifikasjoner i høyere utdanning

Det vises til høringsbrev av 10.07.07 i overnevnte sak. Diakonissehjemmets høgskole har drøftet arbeidsgruppens rapport, og vil gi følgende kommentarer;

1. Vi stiller oss positive til at all norsk høyere utdanning skal fokusere på læringsutbytte heller enn innsatsfaktorer gjennom en beskrivelse av den kompetanse og de kvalifikasjoner de ulike utdanninger fører fram til. Dette ser vi som spesielt viktig for profesjonsutdanningene.

Sykepleierutdanningen er blant de norske helse- og sosialfag utdanningene som er regulert gjennom Rammeplan. For sykepleierutdanningen har begrepene handlingskompetanse, handlingsberedskap og sluttkompetanse vært anvendt siden 2000. Vi vil i denne sammenheng poengtere at det i arbeidsgruppens rapport, ikke er en avklaring av hvordan en tenker seg det legale forholdet mellom Rammeplan og Kvalifikasjonsrammeverk. Dette er etter vår vurdering helt nødvendig å klargjøre, ikke minst med tanke på at det nylig har vært en høring på forslag til revidert Rammeplan for BA i sykepleie som etter planen trer i kraft våren 2008. Vi vil derfor oppfordre Departementet til å vente med å fastsette ny Rammeplan til det er mer avklart hvordan forholdet vil være mellom denne og et kvalifikasjonsrammeverk.

2. Arbeidsgruppen redegjør s. 22 – 23 for at de i sitt arbeid med å utforme deskriptorene har tatt utgangspunkt i europeiske kvalifikasjonsrammeverk. Kategoriene "kunnskaper" og "ferdigheter" benyttes, og man redegjør også for hvorfor kategorien "holdninger" er valgt bort og erstattet med "generell kompetanse". Vår vurdering er at begrepet "generell kompetanse" er uklart, og etter vår vurdering er det heller ikke klart nok hva som skiller denne kategorien fra de to andre.
3. Som arbeidsgruppen selv omtaler på s 24, er det en stor utfordring å finne deskriptorer som både er internt konsistente mellom de ulike nivåene i utdanningene, og som samtidig viser en klar progresjon. Det er helt avgjørende at et rammeverk er utformet på en måte som er hensiktsmessig for hele bredden av

fag i høyere utdanning, noe arbeidsgruppen også omtaler på s.27. Vår kommentar til dette er at de felles, nasjonale deskriptorene bør være mindre omfattende, mens mer fagspesifikke deskriptorer kommer inn på neste nivå som inkluderer alle utdanninger. Her må de ulike nasjonale Rådene under UHR ha en sentral rolle i utformingen.

4. Som det vises til bl.a på s. 33 og 34, vil arbeidet med å innføre et nasjonalt kvalifikasjonsrammeverk medføre et stort arbeid for sektoren. Vi vil understreke betydningen av arbeidsgrupppens formulering om å ” skynde seg langsomt”. Her vises det til at kvalifikasjonsrammeverk er relativt nytt i internasjonal sammenheng, og at man også bør høste erfaringer fra den internasjonale utviklingen.

For sykepleierutdanningene i Norge har det de siste tre årene vært nedlagt et stort endringsarbeid av fagplanene med utgangspunkt i revideringer av rammeplan og ikke minst prosesser i forbindelse med Nokut's reakkreditering. Vi vil derfor understreke vår henstilling til Departementet som vi viser til under punkt 1 med tanke på å unngå at endringer i fagplaner må gjøres i flere omganger.

Vennlig hilsen

Ingrid Ofstad Torsteinson
avdlingsleder, Bachelor i sykepleie